

Dansk Inkasso Brancheforening

c/o advokat Jens Damkjær
Køgevej 89
2630 Tåstrup

Telefon: 43 99 63 00

Telefax: 43 99 15 77

Retsudvalget (2. samling)
REU alm. del - Bilag 253
Offentligt

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Att: retsudvalget

Den, 29. februar 2008

● **Vedr.: Inkassoomkostninger:**

I folketingssamlingen 2007, i besvarelsen til spørgsmål 13 i lovforslag L163, fra Dansk Inkasso Brancheforening, fremgår det af ministerens besvarelse til retsudvalget, at inkassoselskaber, såfremt et sådant selskab behandler en inkassosag såvel udenretslig som retslig, kan opkræve salær for begge behandlinger, og at kreditor har ret til, at kræve disse omkostninger betalt af debitor.

Reglerne for udenretlige inkassoomkostninger står i bekendtgørelsen 601 af 12. juli 2002, hvori der er anført maksimumsatser indenfor en beløbsafgrænset stigende skala for såvel egen- som fremmedeinkasso. Det er i retspraksis og efter loven antaget, at en kreditor kan medtage beløb til såvel egeninkasso som til fremmedeinkasso ved både inkassobureau som advokat, så længe det må antages som velbegrundet, at lade sagen behandle som gjort.

Ved fastsættelsen af de i bekendtgørelsens bilag 1 fastsatte beløb, må det antages at ministeriet har udøvet et skøn over hvilke omkostninger, der normalt må anses for rimelige, og at domstolene ikke i medfør af bekendtgørelse nr. 601 kan eller bør underkende dette skøn, med mindre der foreligger klare indikationer på, at omkostningerne er åbenbart urimelige, i det dette ellers vil skabe en unødigt retsuisikkerhed i strid med det generelle kreditor venlige formål rentelovens § 9a.

Spørgsmålet om rimelighed skal og bør afgøres ud fra en vurdering af om inkassoomkostningerne står i et rimeligt forhold til fordringens størrelse, jf. rentelovens § 9a stk. 3 og kun undtagelsesvist skal vurderes ud fra en vurdering af hvilke inkassoskridt, der er foretaget, i det dette hensyn ikke er udtrykkelig gengivet i rentelovens § 9a stk. 3 og normalt vil føre til, at omkostningerne bliver mindre gennemsigtige.

I langt hovedparten af sagerne tilkendes kreditor da også omkostninger i henhold til bekendtgørelsens maksimumsatser, for de i nedenstående eksempel beskrevet inkassoskridt som forsøg på en udenretslig løsning i mindelighed.

Salæret for retslig behandling er, i henhold til de **vejledende takster, kr. 1.610,-** for hvilket, der skal udfærdiges fogedrekvisition/-betalingspåkrav, ske fremsendelse til retten, modtagelse af berammelsesdato og aftaler omkring hvem, der skal møde – men ikke selve fogedmødet. Efter fogedmødet skal der ske opfølgning ved udfærdigelse og eventuel tinglysning af udlæg, underretning af foranstående panthaver, opsætning af eventuel afdragsaftale indgået i fogedretten, fremsendelse af opkrævninger og afregning overfor klient.

Landsretternes notat af 20/12 2007 kan derfor kun betyde, at det for kreditor og inkassoselskab/advokat er en bedre forretning, i alle sager, at sende sagen direkte til fogedretsbehandling ved udløbet af 10-dagesfristen i henhold til inkassolovens § 10.

Ved en sådan sagsbehandling "sparer" inkassobranchen/advokater omkostninger til sagsbehandlingen for udenretslige behandling og får øget salærindtægter ved kun at lade sagerne behandle ved domstolene. Ophævelsen af advokaters monopol på at møde i retterne vil dermed betyde, at priser på inkassoydelser vil stige, idet muligheden for debitor for at løse sagen i mindelighed forsvinder.

Det må samtidig antages, at det vil være forbundet med betydelige vanskeligheder at finde en samarbejdspartner, der vil indbringe sager for domstolene såfremt de pågældende sager tidligere har været behandlet udenretlig, idet den pågældende alene vil kunne forvente en omsætning på forskellen mellem det der tidligere er tillagt for udenretlig behandling og det der kan tilkendes i henhold til de vejledende takster.

Vi skal på den baggrund opfordre ministeren til at gennemgå præsidenterne for henholdsvis Østre & Vestre Landsret notat af 20. december 2007 og dels afstemme, hvorvidt det kan antages at være i overensstemmelse med Ministerens mening med besvarelse til inkassobranchen og dels, om den pågældende modregning må antages at være rimelig, set i forhold til det arbejde der lægges i at løse de sager, som det desværre ikke har været muligt at løse i mindelighed.

Med venlig hilsen

På vegne Dansk Inkasso Brancheforening

Jens Damkjær

Kopi er samtidig fremsendt til Justitsministeriet